

De vuilniswagen zingt halleluja

Bekijk het eens van een andere kant.

De vuilniskar zingt halleluja,
de zeehond traint de oppasser,
de aardbeientaart is jarig,
de bomen maken wind.

In deze gedichten krijgen de woorden
een halve draai om hun oren.
Ze krijgen een kleur.

De dichter probeert zelfs vuilniswagens te doen zingen.
Gesnopen?

1 Lied voor als het sneeuwt

Klikkerdeklakker.

Het sneeuwt op de akker.

Ik sleur een slee

met een kind erop mee.

Kippenhok en kolenkit.

Alles is wit, wit, wit.

Ik sleur een slee.

Kerstkind doet mee

met een slee in de sneeuw.

Klikkerdeklakker.

Word wakker, word wakker.

Maak plaats voor deze twee.

Klikkerdeklakker.

Het sneeuwt op de akker.

Hei beste makker,

glij je met ons mee?

2 Lied voor als het lente wordt

De vuilniskar zingt halleluja.
De stad barst los in lente.
De bruine beer verlaat zijn hol.
De ijsboer telt weer naarstig centen.

Mijn mama plant een parasol,
pardoes tussen ... Krak! Ai!
Een rode tulp roept hard om hulp
en scheldt haar dan de huid vol.

Ja, al ben je nog zo'n mooie tulp
in nog zo'n grote tuin,
als de lente er weer komt,
ben je beter een ajuin.

3 Vers voor mijn buurmeisje

Wat dacht je.

Zo zijn ze.

Een lief lachje.

Zo zei ze:

toen ik het las,

wou ik dat het over mij was.

Zeg, vers tien,

is dat nog vrij?

Laat eens wat zien

en schrijf over mij.

Of doe gewoon vers drie,

over mijn poppemie.

Zo ben ik.

Wat dacht je.

Toen zei ze:

ik mag je.

4 Mijn buurjongen wil ook in een vers

Kop met oren,
hier en daar een sproet.
Neus van voren,
die hij altijd volgen moet.
Zijn linkeroorlel
is een schiereilandje kippenvel.
Benen om te staan.
Voeten om te gaan.
Vingers doen het meeste werk
bij deze vreemde vlerk.
Een mond om te houden.
Soms is hij verkouden.
Haren om in te krabben.

Wie is die gekke gabber?

O, de rest is doodgewoon.

Kun je zo raden:

hij is de formidabele zoon
van een moeder en een vader.

Zo, het vers is uit.

Er is nog één plaats open
voor die rare snuiter.

Hier wil hij zijn naam zien staan:

.....

Gesnopen?

5 Badsprinkhaan

In een glanzend bad
dat geurt naar blauwe ogen
en bij volle rosse maan
zie je soms de badsprinkhaan.

Hij danst dan in z'n dooie eentje
van de warm- op de koudwaterkraan.
Zelf glanst hij ook zo'n beetje
en hij fluit graag naar de maan.

Met een poot en een vleugel
speelt hij de laatste viool.
Want hij durft alleen te komen
als alle anderen er allang van dromen.

De badsprinkhaan is dus een nachthuisdier.
Daarom kun je deze vreemde snoeshaan
bijna nooit eens rustig gadeslaan,
glijdend op een zeepje van plezier.

6 Woordenaar

Mijnkolen, zegt hij!

Duipsoker, zegt zij!

En dan wordt hij gloeiend kwaad.

En dan wordt zij hartstikke boos.

Je hebt weer een woord vermoord!

gilt die vierkante oen van een broer.

Help! Woord overboord!

giert dat driedubbele kreng van een zus.

Dan zit je daar
met een kop als een biet
en je handen in je haar.
Spreken durf je niet.
Alleen maar niets meer zeggen.
Alleen maar hard met deuren slaan.
Stomme tafelpoot!
Uit de weg, dikke kat!
Ik gooi doopmijnen naar je kop!
Ik leg koolsuiker onder je stoel!

7 Huppeldepup

Schape en schelpen en schubben in de lucht.
Soms een schip. Huppeldepup ligt op zijn rug
en zucht. Dat is het enige gerucht.
Daar komt de zon als een muntstuk terug.

Klinkende munt.
Blinkende munt.
Zinkende munt.

Vergulde munt die zich weer vlug
in schape wolken schubben hult.

De avond valt.
Een mug brengt nog een u.
Huppeldepup plukt die u bij de lurven
en vult hem met lucht.

Hij stijgt weer met een zucht,
zo hoog zou niemand durven.

Schapeen verdwalen.
Schelpen verdwijnen.
Schepeen vergaan:
de muggen rukken nu van overal aan.

Vlug, vlug neemt Huppeldepup
nog een u op zijn rug
- wat een luchtgewicht, zo'n uk! -
en huppelt dan naar zijn hut
bij de brug terug.

Het is gelukt.

8 Hij komt !

De roe is al verleden tijd,
net als de wind die door antennes
woei. Het probleem van Sint
is nu dat hij soms de weg niet vindt
op de E40, N20 en A17.

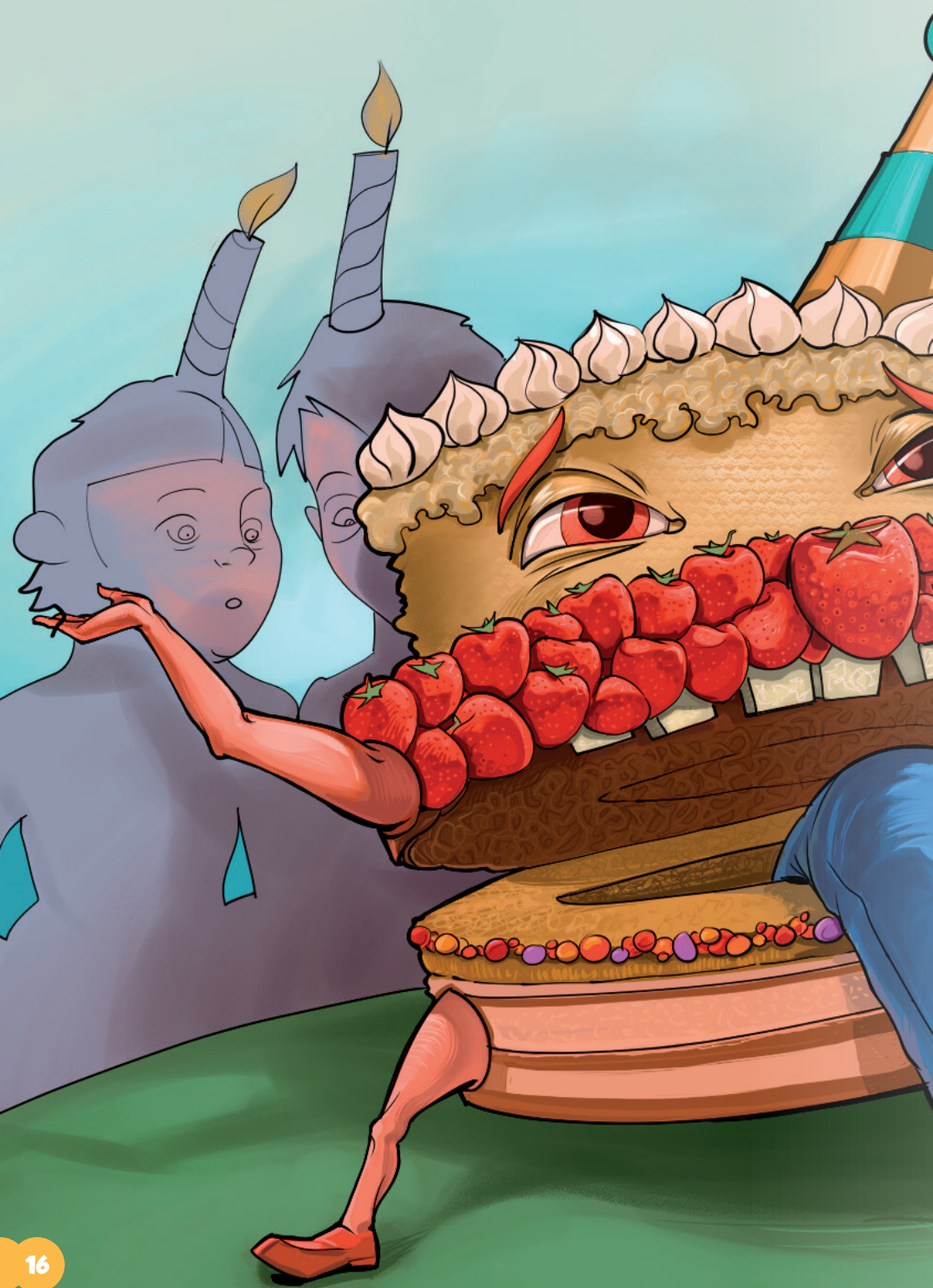
En wat meer is: de goedheiligman
heeft geen paarden-gps.
Zeg, heb jij hem ergens al gezien?

Ah, daar komt hij eindelijk aan.
Hij grijpt al naar zijn boek
en bladert met een diepe zucht.
Tja: hij is nog altijd voort op zoek.

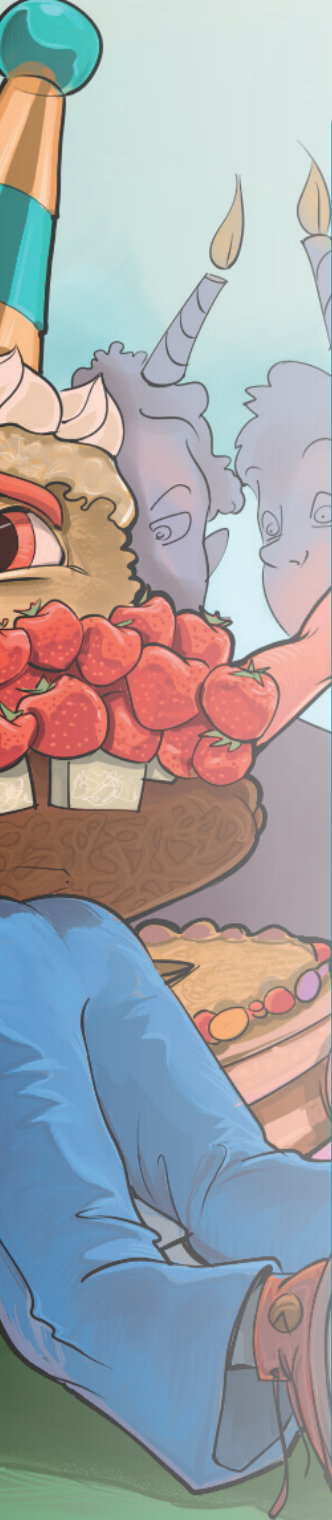
Steek jezelf dan niet in de zak
en zeg nooit dat zijn paard
beschimmeld is, of je krijgt
een tik van zijn staart.

Door de schoorsteen
kijkt hij diep in je hart:
ziet het er bruin uit,
gespikkeld groen of zwart?

Doe hem dan een stil plezier
en leg naast raap en wortel
voor zijn hongerige dier
ook maar een wegenkaart klaar.

9 De aardbeientaart

De aardbeientaart is weer eens jarig.
Van alle mensen komen er gelukwensen.
Ze dragen ieder een kaars op hun hoofd.
Dat hadden ze allemaal beloofd.

De taart blaast en blaast en blaast.
Pffhoe-oooo!! Pffhoe-oooo!! Pffhoe-oooo!!
Haar aardbeien worden er alsmaar roder van.

Als alle kaarsen uit zijn,
snijdt ze de mensen aan
en slikt die dan lekker door:
het hele happy birthdaykoor!

Dan wordt het weer stil
in het aardbeientaartenhuis.

Zo, weer een taartje
dat een jaartje ouder is.

‘Hé! Hoe was het feest?
Is het fijn geweest?’

Daar komt het andere taartje al aan:
met z’n aardbeidjes zal het nog veel
beter gaan.

10 Tuimelpitten

Repelsteel zit in een tuimelaar.
In een tuimelaar zit Repelsteel.

Iedereen schrikt zich een bult,
want Repelsteel, die heeft een katapult

waarmee hij tuimelpitten schiet
naar Aimij! en Onee! en Doeniet!

Repelsteel heeft zo veel tuimelpitten
dat hij uren in de boom blijft zitten.

Dan krijgt hij het in de buik
en tuimelt als een kriskrasbladerkuik

uit zijn luchtkasteel.

O Repelsteel!

11 De Wielewap

Klapperdeklap.
Daar op de trap
zit de Wielewap.

Eén vlugge hap
en je bent er geweest:
de Wielewap
is een hapklaar dromenbeest.

Hij woont boven aan de trap,
bij de allerhoogste trede, opgelet,
net voor de deur van het toilet.
De dromen neemt hij mee in de wc.

Elke avond - hùù! - één schrikseconde
als je de Wielewap wilt passeren.

Heeft hij voor jou een droom gevonden,
dan rukt hij ruw aan je kleren:

'Hé! Slaapkop! Hier, pak-an:
een lekker droompje van de Wielewap!'

Maak dan maar dat je wegkomt,
of hij gooit ermee zo hard hij kan.
Want de dromen van de Wielewap,
die zijn van klapperdeklapperdeklap!

12 De mandarijnenman

De mandarijnenman
die doet er wat an.

De mandarijnenman
die kan er wat van.

An en Han,
Jan en Fran,
vang-op, pak-an.

De mandarijnenman
is luilekkerlang.

Huilebalketrijtje
krijgt ook een mandarijtje.
Eef-doet-niet-meer-mee
krijgt er zelfs twee.

Vang-op, pak-an.

De mandarijnenman
kan er wat van
en doet er wat an.

Als je niet vangen kan,
dan krijg je levenslang.

Als je 't niet lekker vindt,
dan ben je geen mandarijnenkind.

Vang!

Pak-an!

13 Koud kunstje

Wie kijkt er eigenlijk naar wie?

Wie houdt wie gevangen?

De zeehond wist het plotseling:
al dat applaus was voor de oppasser.

Want telkens als hij kunstjes deed
met een speelbal op zijn snoet,
gooide die man daar aan de kant
(gekleed in een grappig pakje)
hem een lekker hapje toe.

Zo had de zeehond het de oppasser
geduldig aangeleerd.

Koud kunstje!

Daarom vraag ik u:
wie kijkt hier eigenlijk naar wie?
Wie houdt nu wie gevangen?

14 Eerlijke vlinder

‘Wel heb je van je leven!’
riep de mot ontgoocheld uit
toen hij zichzelf bekeek. ‘Lieve God!
Waarom mocht ik geen vlinder zijn
en ben ik maar een doodgewone mot?’

‘Ach, ach,’ zei de vlinder troostend.
‘Het zijn niet de kleuren die het hem doen,
niet de kleren, niet de snit,
maar alles wat vanbinnen zit.
Soms voel ik me best wel mottig, hoor.’

‘Maar jij bent zo mooi en leuk.
En ik zo grijs en saai,’ zuchtte de mot.
‘Je weet toch wat ze zeggen: vlinders in de buik.
Wat een aardig compliment voor jou.
En ik moet het maar stellen met motregen en kou.’

‘Tja,’ zei de vlinder, ‘zo zit de wereld in elkaar.
De een krijgt poeder en een schattig pakje,
de ander moet het stellen met wat stekelhaar.
Trek het je niet aan, wees blij dat je leeft,
en dat een ander motje om je geeft.’

‘Jij bent een eerlijke vlinder,’ zei de mot.
‘Ik zou je een knuffel willen geven.’
‘Mot je horen,’ zei de vlinder. ‘Ik vind jou
ook niet minder. Maar pas op voor mijn poeder,
anders zwaait het er wat van mijn moeder.’

En de vlinder en de mot
draaiden niet meer rond de pot.

15 Hazenpad

Whoeaahh!!

Met een bokkensprong
op het hazenpad!

Pief poef paf.

Zig zag af.

De jager heeft niet opgelet.

Het konijn is weer gered.

Zig zag zoef het bokkenpad.

Rif raf roef konijnenpret.

16 Geheimzonnig gedicht

Een vos loopt in het bos over het mos.
Met zijn plumeau strijkt hij
langsheen bestofte struiken.
Hij heeft de kleur van avondzon.

De zon verft het afgestofte bos ros.
Een rosse vos loopt over het groene mos.

Kip, kijk uit, want de vos
vindt niets mooier dan een dooier.

17 Vliegeren

Er staat een draak boven de daken,
wuiwend op wind die nog net wat waait.

Wat doet de draak
als de wind valt?

Er zucht wat wind in de struiken,
verborgen voor de draak ginds heel hoog.

Wat doet de wind
als de draak aanvalt?

Als de zon voorgoed achter de wolken duikt,
suist de draak als een staartster naar omlaag.

18 Alle regen van de kleurenboog

Groen is een wonder doen.
Zonder geel blijft een ei
niet heel. Is blauw altijd kou?
Bruin woont in oktober
in een boomkruin.
Een sikkepit is altijd wit.
Nooit wordt hij eens oker.
Roodje staat soms
in zijn blootje.
Paars is de kleur
van een snotterende kaars.
Oranje kan je
in een stoet doen lopen
zonder franje.

Het zwart zet ik apart.

Het kan niet goed tegen
een gedicht waarin het regent.

19 Regen

De regen daalt als een leger
boze repelstelen neder.

De waterman plast op mijn tenen,
op mijn haren, op mijn kleren.

Schooltassen.
Regenplassen.

Pijpenstelenmeester van 5B.
Ik ga schuilen in de wc.
Bijna halfnegen
en eindeloze regen.

Waar moet al dat hemelwater heen?

Schoolplassen.
Regentassen.

Bàààààhhhh!!!!

20 Wasbeer

Beer wast zijn gezicht met maanlicht.
Het past precies in de weerschijn.
Hij poetst en hij wrijft en hij plast
in de schone schijn van de stralen.
Hij smeert de kaas over zijn huid uit.
Dan valt hij pardoes in de beerput.

De maan lacht zich nu te pletter.
Ze vindt die beer toch maar een etter.

